

Josip Jurčič: Telečja pečenka

Bitič je starejši samski moški, petdesetletni upokojen oficir, za katerega nihče ni vedel, pod katerim generalom je služil. Ni imel žene ne družine in tudi o sorodnikih v zgodbi ni govora. Imel je zelo nizko pokojnino, s katero je komaj shajal, a je kasneje dedoval, tako da je nekoliko bolje živeti, začel več jesti in piti. Zadostovalo je za to, da si je lahko vsak dan privoščil svojo najljubšo jed telečjo pečenko. Vsak večer, točno ob šestih, je v krčmi pri Zeleniku, vedno na istem mestu večerjal. Ni pogledal ne levo ne desno, ampak hitel naravnost proti svoji mizi. Bil je ravnodušen in se ni menil za ostale goste v krčmi, v boljšo voljo ga je lahko spravila telečja pečenka, ki mu jo je natakarica vsak večer postavila na mizo. Bil je velik nemškutar. Nekega dne se je srtil z mladim rodoljubom. Šel je na hodnik, da bi si ohladil jezo. Opazil je, da so bila kuhinjska vrata odprta, v kuhinji pa umazano kuharico, kako mu pripravlja pečenko: prijela jo je z golimi rokami, ne da bi bila uporabila pribor, imela je od saj umazan predpasnik, po delovni mizi pa se je sprehajala mačka. To se mu je tako zagnusilo, da ni več večerjal v gostilni.

A zdaj se mu je življenje popolnoma spremenilo. Ker ni hotel več jesti v krčmi, si je kuhal sam, a ni bil dober kuhar, zato si je s tem pokvaril želodec. Prijatelji so mu svetovali naj si najde ženo, da mu bo ona kuhala. Bitič ni maral žensk, zato je ta nasvet najprej odklanjal, a kasneje je spoznal, da se je zaradi telečje pečenke pripravljen poročiti. Mesarjeva žena mu je predlagala, da lahko v njegovem imenu nagovori mlado, živahno služkinjo. Po naključju je ujel njun pogovor. Služkinja je mesarjevi ženi dejala, da je Bitič navaden kramp in da ga ne vzame za nobeno zlato. Bitiča je to tako prizadelo, da se je, čeprav ni bil pijanec, napil, zatem pa ga je zadela kap in je umrl.